

ผลของปุ๋ยในโตรเจนต่อการเจริญเติบโตและผลผลิต ของข้าวพันธุ์ กข6 ภายใต้วิธีการปลูกแบบปักดำและหว่าน

Effects of nitrogen fertilizer on growth and yield of RD6 rice variety grown under transplanting and broadcasting methods

จำเนียร มีสำลี^{1*}, นันทينا ดำรงวนากูล¹ และจักรชัยวัฒน์ กาเววงศ์¹

Jumnian Meesumlee^{1*}, Nanthina Damrongwattanakool¹ and Jakchaiwat Kaweewong¹

¹ คณะเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง ลำปาง 52100

¹ Faculty of Agricultural Technology, Lampang Rajabhat University, Lampang 52100

บทคัดย่อ: ratio ในโตรเจนมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมการเจริญเติบโตและสร้างผลผลิตของข้าว การใส่ปุ๋ยในโตรเจนในอัตราที่เหมาะสมต่อการทำแท่นแต่ละแบบสามารถเพิ่มผลผลิตของข้าวได้ การทดลองนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินผลของการใส่ปุ๋ยในโตรเจนต่อการเจริญเติบโตและผลผลิตของข้าวพันธุ์ กข6 ภายใต้วิธีการปลูกแบบปักดำและหว่าน โดยวิเคราะห์ผลการทดลองแบบสุ่มในบล็อกสมบูรณ์ (randomized complete block design, RCBD) จำนวน 6 กรรมวิธี กรรมวิธีละ 3 ชั้้า ประกอบด้วยกรรมวิธีควบคุม (control) คือไม่มีการใส่ปุ๋ย และการใส่ปุ๋ยในโตรเจน (46-0-0) ในอัตราที่แตกต่างกัน 5 ระดับคือ 0 (N_1), 10 (N_2), 20 (N_3), 30 (N_4) และ 40 (N_5) กก./ไร่ ทดลองในรูปแบบของการปลูกข้าว 2 วิธี คือนาดำและนาหว่าน ผลการศึกษาพบว่าการใส่ปุ๋ยในโตรเจนอัตรา 10, 20, 30 และ 40 กก./ไร่ ไม่มีผลทำให้ผลผลิตของข้าวพันธุ์ กข6 มีความแตกต่างกันทางสถิติทั้งแบบนาดำและนาหว่าน แต่สูงกว่ากรรมวิธีที่ไม่มีการใส่ปุ๋ยในโตรเจนและไม่ใส่ปุ๋ยชนิดได้เลยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในสภาพการปลูกแบบนาดำ ส่วนนาหว่าน การใส่ปุ๋ยในโตรเจโนัตรา 30 กก./ไร่ ไม่มีความแตกต่างทางสถิติกับกรรมวิธีที่ไม่มีการใส่ปุ๋ยในโตรเจน การใส่ปุ๋ยในโตรเจนอัตรา 40 กก./ไร่ ให้ผลผลิตสูงสุด (638 กก./ไร่) ในนาดำ และการใส่ปุ๋ยในโตรเจโนัตรา 20 กก./ไร่ ให้ผลผลิตสูงสุด (589 กก./ไร่) ในนาหว่าน เมื่อคำนึงถึงผลตอบแทนทางเศรษฐศาสตร์ การใส่ปุ๋ยในโตรเจโนัตรา 20 กก./ไร่ ให้รายได้สุทธิสูงสุด 10,455 บาท/ไร่ ในสภาพการปลูกแบบนาดำ และ 9,688 บาท/ไร่ ในสภาพการปลูกแบบนาหว่าน ซึ่งมากกว่ากรรมวิธีที่ไม่มีการใส่ปุ๋ยในโตรเจน 4,732 และ 1,820 บาท/ไร่ ในสภาพการปลูกแบบนาดำและนาหว่าน

คำสำคัญ: ข้าวพันธุ์ กข6; ปุ๋ยในโตรเจน; นาดำ; นาหว่าน

ABSTRACT: Nitrogen plays an important role in promoting growth and yield in rice. This study aimed to evaluate the effects of nitrogen fertilizers on growth and yield of RD6 rice variety under transplanting and broadcasting methods. This experiment was conducted in a randomized complete block design (RCBD) with six treatments and three replications. The treatments were set as control, and another 5 nitrogen fertilizer application rates, 0 (N_1), 10 (N_2), 20 (N_3), 30 (N_4) and 40 (N_5) kg N/rai. The results found that fertilizer application at rates of 10, 20, 30 and 40 kg/rai had no significant ($P \leq 0.05$) effect on grain yield under both planting methods, but significantly higher than those of no-N application and control treatments. Nitrogen application at rate of 40 kg/rai gave the maximum grain yield (638 kg/rai) for transplanting rice. While, N application at rate of 20 kg/rai produced the highest grain yield (589 kg/rai) for broadcasting. In term of economic return, N applied at a rate of 20 kg/rai gave the net revenue over no-N application treatment by 4,732 and 1,820 bath/rai for transplanting and broadcasting methods, respectively.

Key words: RD6 rice variety; nitrogen fertilizer; transplanting; broadcasting

* Corresponding author: jumnian055@gmail.com

บทนำ

ข้าว (*Oryza Sativa L.*) เป็นพืชอาหารที่มีความสำคัญและเป็นแหล่งพลังงานหลักของมนุษย์ โดยพื้นที่ปลูกข้าวกระจายอยู่ทุกภูมิภาคทั่วโลกรวมพื้นที่กว่า 1,000 ล้านไร่ (ศุภนาถ, 2560) ในปัจจุบันประเทศไทยมีเนื้อที่เพาะปลูกข้าวทั้งปีและนาปรังรวมประมาณ 66.51 ล้านไร่ ซึ่งมีผลผลิตเฉลี่ยอยู่ที่ 467 กก./ไร่ (สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร, 2563) โดยข้าวพันธุ์ กข6 เป็นพันธุ์ข้าวเหนียวที่เกษตรกรนิยมปลูกกันอย่างแพร่หลายในพื้นที่ภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย เนื่องจากให้ผลผลิตสูง ทนแล้ง ต้านทานต่อโรคใบจุดสีน้ำตาล และโรคไหม้ รวมทั้งมีคุณภาพการหุงต้มดี และมีกลิ่นหอม (กรมการข้าว, 2559) ข้าวพันธุ์ กข6 นิยมปลูกมากที่สุดในพื้นที่ของจังหวัดลำปางคิดเป็นร้อยละ 61.6 ของพื้นที่ปลูกข้าวทั้งหมด ส่วนใหญ่ปลูกโดยวิธีปักชำมีผลผลิตเฉลี่ยประมาณ 537 กิโลกรัมต่อไร่ (สำนักงานเกษตรจังหวัดลำปาง, 2559) นอกจากความนิยมบริโภคข้าวเหนียวแล้ว จังหวัดลำปางยังมีผลิตภัณฑ์จากข้าวที่สำคัญคือข้าวแต่น้ำซึ่งเป็นสินค้าบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (จีโอ) ของจังหวัด มีทั้งที่ผลิตเพื่อจำหน่ายภายในประเทศและส่งออกต่างประเทศ โดยวัตถุคงเหลือในการผลิตทำมาจากข้าวเหนียวพันธุ์ กข6 เท่านั้น ในขณะที่ปัญหาสำคัญของการปลูกข้าวพันธุ์ดังกล่าวคือ การหักล้มของต้นข้าวซึ่งสร้างความเสียหายให้กับผลผลิตและทำให้การเก็บเกี่ยวทำได้ลำบากมากยิ่งขึ้น เกษตรกรผู้ปลูกข้าวส่วนใหญ่ยังขาดความรู้ในการบริหารจัดการด้านปัจจัยการผลิต โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้ปุ๋ยในการผลิตข้าวที่ยังนิยมใช้ตามความเคยชิน และเชื่อว่า การใส่ปุ๋ยในปริมาณสูงจะทำให้ผลผลิตสูงขึ้นตามด้วย ซึ่งไม่เพียงแต่ส่งผลให้ต้นทุนการผลิตเพิ่มสูงขึ้น ยังส่งผลกระทบต่อบริเวณและคุณภาพของผลผลิต โดยปัญหาที่สำคัญคือการหักล้มของต้นข้าวในระหว่างที่ข้าวกำลังเจริญเติบโตอยู่ในแปลงที่ส่งผลทำให้มีเปอร์เซ็นต์เมล็ดดีลดลง และคุณภาพการขัดสีต่ำ อีกทั้งยังสูญเสียค่าใช้จ่ายในการเก็บเกี่ยวสูงกว่าข้าวที่ไม่หักล้ม (สวัสดิ์, 2545; ทัศนีย์ และประทีป, 2558; พัฒนา, 2560) โดยการหักล้มของข้าวนอกจากมีสาเหตุหรือปัจจัยส่วนหนึ่งมาจากลักษณะประจำพันธุ์ของข้าวแล้ว การใส่ปุ๋ยในโตรเจนที่มากเกินไปก็ส่งผลกระทบต่อการหักล้มของข้าวเช่นกัน (Zhang et al., 2014) มีรายงานว่าในโตรเจนส่วนเกินที่ข้าวได้รับทำให้ผลผลิตและคุณภาพของเมล็ดข้าวลดลงถึงร้อยละ 58 ของการผลิตข้าวทั้งหมด (Yamamoto et al., 1992) โดยมุกดา (2544) กล่าวว่า ปริมาณของไนโตรเจนที่มากเกินความต้องการของพืช จะถูกนำไปสร้างเป็นโปรตีนมากกว่าการสร้างคาร์บอโนเดต ทำให้เซลลูโลสในส่วนที่เป็นโครงสร้างที่แข็งแรงและปริมาณของเส้นใยในต้นพืชลดลง อีกทั้งในโตรเจนส่วนเกินจะเข้าไปเพิ่มความอ่อนน้ำของเซลล์และมุ่งเน้นในการพัฒนาในส่วนของปลายยอด การใส่ปุ๋ยในโตรเจนที่มากเกินไปจะยิ่งไปเพิ่มความสูงของลำต้นและความสูงของจุดศูนย์ถ่วง บริเวณฐานปล้องของข้าว ซึ่งทำให้เส้นผ่าศูนย์กลางของลำต้นและความหนาของผนังลำต้นมีขนาดเล็กและบางลง เกิดการสูญเสียสมดุลระหว่างน้ำหนักส่วนบนเหนือฐานปล้องและความหนาแน่นของฐานปล้อง จึงส่งผลทำให้ข้าวเกิดการหักล้มได้ง่ายขึ้น (Zhang et al., 2014)

ถึงแม้ว่าปุ๋ยในโตรเจนจะเป็นปัจจัยการผลิตที่สำคัญและมีผลต่อการเจริญเติบโตและผลผลิตของข้าว แต่การใส่ปุ๋ยในโตรเจนในปริมาณที่ไม่เหมาะสมอาจส่งผลกระทบทางลบต่อผลผลิตของข้าวได้ ดังนั้นการทดลองในครั้งนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินผลของปุ๋ยในโตรเจนต่อการเจริญเติบโตและการสร้างผลผลิต ของข้าวพันธุ์ กข6 ภายใต้ตัวแปรปลูกที่แตกต่างกัน คือ แบบดำและนาหวาน และรวมถึงการวิเคราะห์ผลตอบแทนที่ได้รับจากการจัดการในแต่ละแบบ ซึ่งข้อมูลจากการศึกษาและวิจัยนี้จะทำให้เกษตรกรสามารถนำไปประกอบการพิจารณาเพื่อการจัดการใส่ปุ๋ยในปริมาณที่เหมาะสมกับวิธีการปลูกข้าวในรูปแบบต่าง ๆ รวมถึงรูปแบบการเก็บเกี่ยวผลผลิตต่อไป

วิธีการศึกษา

สถานที่ทดลองและสมบัติดิน

การศึกษาครั้งนี้ได้ดำเนินการทดลอง ณ แปลงทดลองคณะเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง ในช่วงฤดูฝนระหว่างเดือน มิถุนายน ถึง ธันวาคม 2562 ทำการเก็บตัวอย่างดินในแปลงทดลองที่ระดับความลึก 15 เซนติเมตร เพื่อนำไปวิเคราะห์หาสมบัติทางเคมีและกายภาพ รวมถึงปริมาณธาตุอาหารก่อนการทดลอง (**Table 1**)

Table 1 The properties of soil at the experimental site before planting

Properties	Method/Reference	Values	Interpretation ^{1/}
pH	Soil:Water, 1:2 (AOAC, 2000)	5.24	Strong acidity
Electrical conductivity (dS/m)	Soil:Water, 1:10 (Jakson, 1958)	0.15	Normal
Organic matter (%)	Walkley-Black (Nelson and Sommers, 1996)	1.76	Moderately
Total nitrogen (%)	Kjeldahl Method (Tel and Hegatey, 1984)	0.04	Low
Available phosphorus (mg/kg)	Bray II method (Bray and Kurtz, 1945)	13.38	Moderately
Exchangeable potassium (mg/kg)	Saturating the exchange site and displacing by 1 M NH ₄ OAc, at pH 7.0 and measure by ASS and flame emission	150.47	Moderately
Exchangeable calcium (mg/kg)	displacing by 1 M NH ₄ OAc, at pH 7.0 and measure by ASS and flame emission	291.00	Low
Exchangeable magnesium (mg/kg)	spectro-photometer (AOAC, 2000)	67.02	Moderately
Soil texture	Pipette method (Gee and Bauder, 1986)		
■ sand (%)		26.90	
■ silt (%)		24.70	Clay
■ clay (%)		48.40	

^{1/} Soil test interpretation guide (Horneck et al., 2011)

ແຜນກາຣທດລອງແລະກາຈັດກາຣ

ກາຣສຶກໝາພລຂອງປຸ່ຢີໃນໂຕຣເຈນຕ່ອກເຈົ້າການເຈົ້າປຸ່ຢີເຕີບໂຕ ພລພລິຕ ແລະກາຮັກລັ້ມຂອງຂ້າວພັນຊື່ ກຂ 6 ກາຍໃຊ້ວິກາປລູກທີ່ແຕກຕ່າງກັນໃໝ່ແຜນກາຣທດລອງແບບສຸ່ນໃນບັດລົກສມບູຮົນ (randomized complete block design, RCBD) ຈຳນວນ 6 ກຣມວິຊີ ກຣມວິຊີລະ 3 ຊ້າ ທດລອງໃນຮູບແບບຂອງກາປລູກຂ້າວ 2 ວິຊີ ຄືອນດຳແລນາຫວ່ານ ປະກອບດ້ວຍ ກຣມວິຊີຄວບຄຸມ (control) ໂດຍໄມ່ມີກາລີສ່ປຸ່ຢີ ແລະໃສ່ປຸ່ຢີ ໃນໂຕຣເຈນ (46-0-0) ໃນອັຕຣາແຕກຕ່າງກັນ 5 ຮະດັບ ໄດ້ແກ່ 0 (N₁), 10 (N₂), 20 (N₃), 30 (N₄), 40 (N₅) ກກ. N/ໄຣ ໂດຍປັບໃຊ້ອັຕຣາໃຫ້ສອດຄລ້ອງກັບຄຳແນະນຳກາລີໃຫ້ປຸ່ຢີແກ້ຂ້າວຕາມຄ່າວິເຄຣະທີ່ດິນຈາກສາບັນວິຈັຍຂ້າວ (2547) ເຕັມແປລງທດລອງໃນແປລງນາໝາດ 2x2 ເມືອງຈຳນວນ 36 ແປລງ ແປງເປັນແປລງທດລອງທີ່ໃຊ້ວິກາປລູກຂ້າວແບບນາດຳ 18 ແປລງ ແລະໃຊ້ວິກາປລູກຂ້າວແບບນາຫວ່ານອີກ 18 ແປລງ ເຕັມດິນໂດຍກາໄຕມາວິຊີກາຮັກສາກະເໜີກາເຈົ້າປຸ່ຢີ (2547) ຈາກນັ້ນປ່ອຍນ້ຳທ່ວມແປລງເປັນຮະຍະເວລາ 5 ວັນໂດຍທຳຄັນດິນກັ້ນໂດຍຮອນເພື່ອປ້ອງກັນກາລີໃຫ້ປຸ່ຢີໃນແປລງຍ່ອຍ ແປລງທດລອງທີ່ໃຊ້ວິກາປລູກແບບນາຫວ່ານນຳມັດຕິປ່າຍ່ານ້ານາ 12 ຂໍ້ໂມງແລະບໍ່ມີໃນຜ້າດິນເປັນເວລາ 48 ຂໍ້ໂມງ ທັງຈາກນັ້ນຫວ່ານນຳມັດຂ້າວອກລົງໃນແປລງອັຕຣານຳມັດ 20 ກກ.ຕ່ອໄຮ່ ຕາມຄຳແນະນຳຂອງການກາລີຂ້າວ (2559) ໃນສ່ວນຂອງແປລງທດລອງທີ່ໃຊ້ວິກາປລູກແບບນາດຳທຳກາລີປັກດຳມື່ອຕັນກລັມມື່ອຍ້າໄດ້ 30 ວັນ ໂດຍຄັດລືອກຕັນທີ່ສົມບູຮົນມາກທີ່ສຸດ ໃຊ່ຮະຍະປຸ່ຢີຮ່ວາງແກ້ແລະຮ່ວາງຕັນທີ່ 25 ເຊັນຕີເມືອງ x 25 ເຊັນຕີເມືອງ ຈຳນວນ 3 ຕັນຕ່ອກອ ທັ້ງແປລງທດລອງທີ່ໃຊ້ວິກາປລູກແບບນາດຳແລະນາຫວ່ານ (N₁, N₂, N₃, N₄ ແລະ N₅) ຫວ່ານຮອງພື້ນດ້ວຍປຸ່ຢີພົມພົມສູງ 0-46-0 (Triple super phosphate, TPS) ອັຕຣາ 6 ກກ. P₂O₅/ໄຣ ແລະປຸ່ຢີພະເທສເຊີຍມສູງ 0-0-60 (Muriate of potash, MOP) ອັຕຣາ 6 ກກ. K₂O/ໄຣ (ສາບັນວິຈັຍຂ້າວ, 2547) ສໍາຫັບປຸ່ຢີໃນໂຕຣເຈນ (ຍູເຮີຍ, 46-0-0) ແປງໃສ່ 2 ຄຽງຍ່ອງລະເທົ່າ ຖ້າ ດີ ໂດຍຄຽງແຮກໃສ່ພົມພົມກັບປຸ່ຢີພົມພົມພະເທສເຊີຍມື່ອຂ້າວມື່ອຍ້າ 30 ວັນ (ທັງນາດຳແລະນາຫວ່ານ) ແລະຄຽງທີ່ສອງໃສ່ມື່ອຂ້າວມື່ອຍ້າ 60 ວັນ ສໍາຫັບນາຫວ່ານ ແລະມື່ອຂ້າວເຮີມແຕກກອສໍາຫັບນາດຳ ທີ່ໂຮງ 30 ວັນທັງຈາກໃສ່ປຸ່ຢີຄຽງແຮກ (ຍູເຮີຍ ແລະຄອນະ, 2554) ຕາມອັຕຣາທີ່ກຳທັນດໄວ້ໃນແຜນກາຣທດລອງ ດູແລຮັກຢາຕລອດຮະຍະເວລາທີ່ຂ້າວມີການເຈົ້າປຸ່ຢີເຕີບໂຕ ຄວບຄຸມຮະດັບນ້ຳໃຫ້ຄົງທີ່ ກຳຈັດວັນພື້ນ ແລະເກີບເກີຍພົມພົມທັ້ງໝົດມື່ອຂ້າວມື່ອຍ້າປະມານ 130 ວັນ

ເມື່ອໄດ້ຜົກການເປົ້າປຸ່ຢີທີ່ໃຫ້ຜົກພົມພົມທີ່ສຸດໃນທັ້ງສອງກຣມວິຊີແລ້ວກາຮັກວິເຄຣະທີ່ຄວາມແຕກຕ່າງຂອງພົມພົມທີ່ເປົ້າປຸ່ຢີທີ່ໄດ້ກຣມວິຊີຕ່ອກກັນ (Paired t-test) ຮະຫວ່າງແປລງປຸ່ຢີຂ້າວແບບນາດຳແລະນາຫວ່ານໂດຍທຳການປະເມີນເຖິງກັບກຣມວິຊີຄວບຄຸມເພື່ອປະເມີນຮ່ວມກັນຮ່ວ່າງຮູບແບບກາປລູກຕ່ອກເຕັມສົນອົງຕ່ອງການໃສ່ປຸ່ຢີຕາມກຣມວິຊີທີ່ໄຫ້ຜົກພົມພົມທີ່ສຸດ

การบันทึกและวิเคราะห์ข้อมูล

ในส่วนของแปลงทดลองที่ใช้วิธีการปลูกแบบนาดำเก็บข้อมูลการแตกกอ ความสูงที่ระยะเก็บเกี่ยว น้ำหนักแห้งส่วนเหนือดิน จำนวนรวงต่อกร จำนวนเมล็ดต่อรวง น้ำหนักผลผลิตที่ความชื้น 14% เปอร์เซ็นต์การหักล้มต่อพื้นที่ (คำนวนจากพื้นที่ที่ต้นข้าวหักล้มต่อพื้นที่ทั้งหมด) และดัชนีการเก็บเกี่ยว (Harvest index, HI) สำหรับแปลงทดลองแบบนาหัวน้ำเก็บข้อมูลความสูงที่ระยะเก็บเกี่ยว น้ำหนักแห้งส่วนเหนือดิน จำนวนเมล็ดต่อรวง น้ำหนักผลผลิตที่ความชื้น 14% เปอร์เซ็นต์การหักล้มต่อพื้นที่ และดัชนีการเก็บเกี่ยว คำนวนผลตอบแทนทางเศรษฐศาสตร์หรือผลกำไรสุทธิของทั้งสองวิธีการปลูกโดยนำส่วนของรายได้จากการจำหน่ายผลผลิตหักกับค่าใช้จ่ายในส่วนของต้นทุนปุ่ยเคมี ข้อมูลที่ได้ทั้งหมดนำมาวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of variance) ตามแผนการทดลองที่กำหนดไว้ เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยโดยวิธี Least significant difference (LSD) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

ผลการศึกษา

การปลูกแบบนาดำ

การเจริญเติบโต ผลผลิต และการหักล้ม

ผลการทดลองของการปลูกแบบนาดำ พบร่วมกันที่การใส่ปุ๋ยในโตรเจนในอัตราที่แตกต่างกันมีผลทำให้ การแตกกอ ความสูง น้ำหนักแห้งส่วนเหนือดิน จำนวนรวงต่อกร จำนวนเมล็ดต่อรวง ผลผลิตที่ความชื้น 14% และเปอร์เซ็นต์การหักล้มต่อพื้นที่ของข้าวพันธุ์ กข6 มีความแตกต่างกันในแต่ละกรัมวิธีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P \leq 0.05$) (Table 2) พบร่วมกันที่การใส่ปุ๋ยในโตรเจน 10, 20, 30 และ 40 กก. N/ไร่ ไม่มีผลทำให้ผลผลิตข้าว กข6 มีความแตกต่างกันทางสถิติ โดยการใส่ปุ๋ยในโตรเจนอัตรา 40 กก./ไร่ ให้ผลผลิตสูงสุดซึ่งการใส่ปุ๋ยในโตรเจนทุกอัตราให้ผลผลิตสูงกว่ากรัมวิธีที่ไม่มีการใส่ปุ๋ยในโตรเจน และไม่มีการใส่ปุ๋ยชนิดใดเลย (Table 2) การเจริญเติบโตด้านจำนวนหน่อ พบร่วมกันที่การใส่ปุ๋ยในโตรเจนในอัตราที่เพิ่มขึ้นมีผลทำให้ข้าวพันธุ์ กข6 มีการแตกหน่อเพิ่มมากขึ้น โดยการใส่ปุ๋ยในโตรเจนที่ 40 กก. N/ไร่ ทำให้มีจำนวนหน่อน่องสูงที่สุดเฉลี่ย 15.97 หน่อซึ่งสูงกว่าที่อัตรา 30, 20 และ 10 กก. N/ไร่ กรัมวิธีควบคุมจะให้จำนวนหน่อต่ำสุด (3.83 หน่อ) ความสูงของต้นข้าวเพิ่มสูงขึ้นเมื่อเพิ่มอัตราการใส่ปุ๋ยในโตรเจน โดยการใส่ปุ๋ยอัตรา 40 กก. N/ไร่ ทำให้ต้นข้าวมีความสูงเฉลี่ยมากที่สุดคือ 171.88 ซม. และต่ำสุดคือ 137.87 เมื่อไม่มีการใส่ปุ๋ยชนิดใด (ควบคุม) (Table 2) เช่นเดียวกับน้ำหนักแห้งของส่วนเหนือดิน และจำนวนรวงต่อกร ที่พบว่าการเพิ่มปริมาณการใส่ปุ๋ยในโตรเจนทำให้น้ำหนักแห้ง และจำนวนรวงต่อกรเพิ่มมากขึ้น การใส่ปุ๋ยในโตรเจนอัตรา 40 กก./ไร่ ให้น้ำหนักแห้งส่วนเหนือดินสูงสุดคือ 1,514.7 กก./ไร่ และกรัมวิธีที่ไม่มีการใส่ปุ๋ย (ควบคุม) ให้น้ำหนักแห้งส่วนเหนือดินต่ำสุดคือ 417.1 กก./ไร่ องค์ประกอบผลผลิต ได้แก่ จำนวนรวงต่อกรและจำนวนเมล็ดต่อรวง พบร่วมกันที่การใส่ปุ๋ยในโตรเจนอัตรา 10, 20, 30 และ 40 กก./ไร่ มีผลทำให้จำนวนรวงต่อกรมีความแตกต่างกันทางสถิติ ($P \leq 0.05$) การใส่ปุ๋ยในโตรเจน อัตรา 40 กก./ไร่ ให้จำนวนรวงต่อกรสูงสุด การใส่ปุ๋ยทั้ง 4 อัตราไม่มีผลทำให้จำนวนรวงต่อกรมากกว่ากรัมวิธีที่ไม่ใส่ปุ๋ยในโตรเจน และกรัมวิธีควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนจำนวนเมล็ดต่อรวง พบร่วมกันที่การใส่ปุ๋ยในโตรเจนทั้ง 4 อัตราไม่มีผลทำให้จำนวนเมล็ดต่อรวงมีความแตกต่างกันทางสถิติ และมีจำนวนเมล็ดต่อรวงมากกว่ากรัมวิธีที่ไม่ใส่ปุ๋ยในโตรเจนและกรัมวิธีควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (Table 2) กรณีของการหักล้ม การเพิ่มอัตราปุ๋ยในโตรเจนสูงขึ้นส่งผลทำให้เปอร์เซ็นต์การหักล้มเพิ่มขึ้น การใส่ปุ๋ยในโตรเจน อัตรา 40 กก./ไร่ มีเปอร์เซ็นต์การหักล้มสูงสุด (98.4%) แต่ไม่มีความแตกต่างทางสถิติกับการใส่ปุ๋ยในโตรเจนอัตรา 30 กก./ไร่ (Table 2) ส่วนดัชนีการเก็บเกี่ยว พบร่วมกันที่การใส่ปุ๋ยในโตรเจน 30 และ 40 กก./ไร่ แต่ไม่มีความแตกต่างทางสถิติกับการใส่ปุ๋ย ในโตรเจนอัตรา 10 กก./ไร่ และไม่มีการใส่ปุ๋ยในโตรเจน กรัมวิธีที่ไม่มีการใส่ปุ๋ยชนิดใดเลย ให้ค่าดัชนีการเก็บเกี่ยวต่ำสุดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับการใส่ปุ๋ยอัตราอื่น (Table 2)

Table 2 Effect of nitrogen fertilizer rate on growth, yield, lodging area and harvest index of RD6 rice variety grown under transplanting method

Fertilizer rate (kg N/rai)	No. of tiller per hill	Plant height (cm)	Straw dry weight (kg/rai)	No. of panicle per hill	No. of grain per panicle	Grain yield (kg/rai)	Lodging area (%)	Harvest Index (HI)
Control	3.83 ^d	137.87 ^c	417.1 ^c	4.80 ^c	97.60 ^c	134.54 ^c	0 ^b	0.25 ^c
0 (N ₁)	5.07 ^{cd}	139.63 ^c	597.1 ^c	5.87 ^c	105.00 ^b	339.22 ^b	0 ^b	0.37 ^a
10 (N ₂)	7.93 ^{bc}	160.17 ^b	1,067.0 ^b	7.63 ^b	137.13 ^a	543.87 ^a	0 ^b	0.34 ^{ab}
20 (N ₃)	10.17 ^b	169.20 ^{ab}	1,293.3 ^{ab}	8.37 ^b	131.60 ^a	631.07 ^a	8.33 ^b	0.33 ^{ab}
30 (N ₄)	11.30 ^b	171.83 ^a	1,437.8 ^a	9.57 ^a	130.87 ^a	573.48 ^a	92.71 ^a	0.29 ^{bc}
40 (N ₅)	15.97 ^a	174.60 ^a	1,514.7 ^a	10.47 ^a	138.33 ^a	638.01 ^a	98.43 ^a	0.29 ^{bc}
F-test	*	*	*	*	*	*	*	*
C.V. (%)	24.31	3.08	12.95	3.45	8.13	15.94	19.63	10.39

Different letters in each column indicate significant differences according to LSD at P≤0.05

Control = no fertilizer application

* = significant difference indicates at P≤0.05

ຜລຕອບແຫນທາງເຄຣະສູກາສດຖ້ວນ

ຜລຕອບແຫນທາງເຄຣະສູກາສດຖ້ວນ ຮຶ່ອຜລກໍໄຮສຸທົມຈຶ່ງຄຳນວນໂດຍນໍາສ່ວນຂອງຮາຍໄດ້ຈາກການຈໍາຫນ່າຍຜລຜລິດທັກກັບຄ່າໃໝ່ຢ່າງໃນສ່ວນຂອງດັນທຸນປຸ່ມເຄມື່ອງນາດໍາ ພບວ່າການໃສ່ປຸ່ມໃນໂຕຣເຈນໃນອັຕຣາ 10, 20, 30 ແລະ 40 ກກ./ໄຣ່ ໄນມີຜລທຳໄໝກໍໄຮສຸທົມແຕກຕ່າງກັນທາງສົດຕິ ແຕ່ທັງ 4 ອັຕຣາ ໄໝກໍໄຮສຸທົມສູງກວ່າກຣມວິຣີທີ່ໄມ່ມີການໃສ່ປຸ່ມໃນໂຕຣເຈນ ແລະ ກຣມວິຣີຄວບຄຸມອໍາຍ່າງມືນຍັກສົດຕິທາງສົດຕິ (Table 3) ການໃສ່ປຸ່ມໃນໂຕຣເຈນອັຕຣາ 20 ກກ./ໄຣ່ ມີແນວໂນມໃໝ່ກໍໄຮສຸທົມສູງສຸດຄືອ 10,455 ບາທ/ໄຣ່ ແລະ ກຣມວິຣີທີ່ໄມ່ມີການໃສ່ປຸ່ມໜີດໄດ້ຮາຍໄດ້ສຸທົມຕໍ່ສູດ ຄືອ 2,422 ບາທ/ໄຣ່ (Table 3)

Table 3 Effect of nitrogen fertilizer rate on production cost and economic return of RD6 rice variety grown under transplanting method

Fertilizer rate (kg N/rai)	Fertilizer cost ¹ (Baht/rai)			Income ² (Baht/rai)	Net revenue (Baht/rai)
	46-0-0	0-46-0	0-0-60		
Control	0	0	0	2,421.72	2,421.72 ^c
0 (N_1)	0	232.76	150.30	6,105.96	5,722.90 ^b
10 (N_2)	260.76	232.76	150.30	9,789.66	9,145.84 ^a
20 (N_3)	521.64	232.76	150.30	11,359.26	10,454.56 ^a
30 (N_4)	782.52	232.76	150.30	10,322.64	9,157.06 ^a
40 (N_5)	1,043.40	232.76	150.30	11,151.72	9,725.26 ^a
F-test					*
C.V. (%)					23.79

Different letters in each column indicate significant differences according to LSD at $P \leq 0.05$

* = significant different at $P \leq 0.05$

Cost and Prices used in the calculation of economic return: ¹ Nitrogen fertilizer (46-0-0) = 12.00 baht/kg; Phosphorus fertilizer (0-46-0) = 17.84 baht/kg; Potassium fertilizer (0-0-60) = 15.30 baht/kg (Office of Agriculture Economics, 2020) ² RD6 rice grain price = 18 baht/kg (March 2020) (Thai Rice Mill Association, 2020)

การปลูกแบบนาหว่าน

การเจริญเติบโต ผลผลิต และเปอร์เซ็นต์การหักลัมต่อพื้นที่

ผลการทดลองของการปลูกแบบนาหว่าน พบร่วมกับการใส่ปุ๋ยในโตรเจนในอัตราที่แตกต่างกันมีผลทำให้ ความสูง น้ำหนักแห้งส่วนเห็นอ่อน จำนวนเมล็ดต่อรวง ผลผลิตที่ความชื้น 14% และเปอร์เซ็นต์การหักลัมต่อพื้นที่ของข้าวพันธุ์ กข6 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P \leq 0.05$) (Table 4) พบว่า กรรมวิธีที่ใส่ปุ๋ยในโตรเจน 10, 20, 30 และ 40 กก./ไร่ ไม่มีผลทำให้ผลผลิตข้าว กข6 มีความแตกต่างกันทางสถิติโดยการใส่ปุ๋ยในโตรเจน 20 กก./ไร่ ให้ผลผลิตสูงสุด ซึ่งการใส่ปุ๋ยในโตรเจนทุกอัตราให้ผลผลิตสูงกว่ากรรมวิธีที่ไม่มีการใส่ปุ๋ยในโตรเจนและกรรมวิธีที่ไม่มีการใส่ปุ๋ยชนิดไดเลย (ควบคุม) (Table 4) การเจริญเติบโตด้านความสูงพบว่าการเพิ่มอัตราการใส่ปุ๋ยในโตรเจนทำให้ต้นข้าวมีความสูงเพิ่มขึ้น โดยการใส่ปุ๋ยอัตรา 30 และ 40 กก./ไร่ ทำให้ต้นข้าวมีความสูงมากที่สุดคือ 178.93 และ 178.50 ซม. ตามลำดับ และต่ำที่สุดคือ 135.53 ซม. ในกรรมวิธีควบคุม (Table 4) เช่นเดียวกับน้ำหนักแห้งส่วนเห็นอ่อนในที่พบว่า การใส่ปุ๋ยในโตรเจนทั้ง 4 อัตราไม่มีผลทำให้น้ำหนักแห้งส่วนเห็นอ่อนมีความแตกต่างกันทางสถิติ และมีน้ำหนักแห้งส่วนเห็นอ่อนสูงกว่า กรรมวิธีที่ไม่ใส่ปุ๋ยในโตรเจนและกรรมวิธีควบคุม (Table 4) ส่วนจำนวนเมล็ดต่อรวง การใส่ปุ๋ยในโตรเจโนัตราช 20, 30 และ 40 กก./ไร่ ไม่มีผลทำให้จำนวนเมล็ดต่อรวงมีความแตกต่างกันทางสถิติ โดยที่ในโตรเจโนัตราช 20 และ 30 กก./ไร่ มีจำนวนเมล็ดต่อรวงสูงสุด (214.17 เมล็ด) ซึ่งมีจำนวนเมล็ดต่อรวงสูงกว่ากรรมวิธีที่ไม่ใส่ปุ๋ยในโตรเจนอัตรา 10 กก./ไร่ และกรรมวิธีที่ไม่ใส่ปุ๋ยในโตรเจนและกรรมวิธีควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (Table 4) กรณีของการหักลัม การเพิ่มอัตราปุ๋ยในโตรเจนสูงขึ้นส่งผลทำให้เปอร์เซ็นต์การหักลัมเพิ่มขึ้น การใส่ปุ๋ยในโตรเจโนัตราช 30 และ 40 กก./ไร่ มีเปอร์เซ็นต์การหักลัมสูงสุด (91.67%) (Table 4) ส่วนตัวนี้การเก็บเกี่ยวพบว่า การใส่ปุ๋ยในโตรเจนทั้ง 4 อัตราไม่มีผลทำให้ต้นข้าวมีความแตกต่างกันทางสถิติ และมีตัวนี้การเก็บเกี่ยวต่ำกว่ากรรมวิธีที่ไม่มีการใส่ปุ๋ยชนิดไดเลย และกรรมวิธีควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (Table 4)

Table 4 Effect of nitrogen fertilizer rate on growth, yield, lodging area and harvest index of RD6 rice variety grown under broadcasting method

Fertilizer rate (kg N/rai)	Plant height (cm)	Straw dry weight (kg/rai)	No. of grain per panicle	Grain yield (kg/rai)	Lodging area (%)	Harvest Index (HI)
Control	135.53 ^c	745.3 ^b	77.27 ^c	367.57 ^c	0 ^c	0.29 ^a
0 (N ₁)	153.20 ^{bc}	942.2 ^b	84.67 ^c	458.40 ^b	0 ^c	0.29 ^a
10 (N ₂)	166.30 ^{ab}	1,776.3 ^a	147.47 ^b	557.50 ^a	18.33 ^c	0.21 ^b
20 (N ₃)	168.27 ^{ab}	1,778.0 ^a	214.17 ^a	588.50 ^a	60.00 ^b	0.22 ^b
30 (N ₄)	178.93 ^a	1,917.0 ^a	214.17 ^a	529.23 ^{ab}	91.67 ^a	0.19 ^b
40 (N ₅)	178.50 ^a	2,157.9 ^a	207.07 ^a	540.90 ^a	91.67 ^a	0.18 ^b
F-test	*	*	*	*	*	*
C.V. (%)	5.98	21.84	12.11	8.67	24.02	13.78

Different letters in each column indicate significant differences according to LSD at P≤0.05 * = significant at P≤0.05

ຜລຕອບແທນທາງເສດຖະກາສຕົຮ

ຜລຕອບແທນທາງເສດຖະກາສຕົຮ หรือຜລກຳໄສສຸທົມື່ງຄຳນວນໂດຍນຳສ່ວນຂອງຮາຍໄດ້ຈາກການຈຳຫນ່າຍຜລຜລິດທັກກັບຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນສ່ວນຂອງຕົ້ນຖຸນປູ່ມີຂອງນາຫວ່ານ ພບວ່າການໄສປູ່ຢູ່ໃນໂຕຣເຈນໃນອັຕຣາ 10, 20, 30 ແລະ 40 ກກ./ໄຣ ໃນມີຜລທຳໃຫ້ກຳໄສສຸທົມື່ງແຕກຕ່າງກັນທາງສົດື້ຕື ແຕ່ອັຕຣາ 10 ແລະ 20 ກກ./ໄຣ ໃຫ້ກຳໄສສຸທົມື່ງກ່າວຮຽນວິວທີ່ມີມີການໄສປູ່ຢູ່ໃນໂຕຣເຈນແລກຮຽນວິວທີ່ມີມີການໄສປູ່ຢູ່ທາງສົດື້ຕື (Table 5) ການໄສປູ່ຢູ່ໃນໂຕຣເຈນອັຕຣາ 20 ກກ./ໄຣ ມີແນວໂນມໃຫ້ກຳໄສສຸທົມື່ງສຸດຄື່ອງ 9,688 ບາທ/ໄຣ ແລກຮຽນວິວທີ່ມີມີການໄສປູ່ຢູ່ທີ່ມີມີການໄສປູ່ຢູ່ໃນໂຕຣເຈນອັຕຣາ 20 ກກ./ໄຣ ແລກຮຽນວິວທີ່ມີມີການໄສປູ່ຢູ່ໃນໂຕຣເຈນອັຕຣາ 20 ກກ./ໄຣ ແລະ ກຮຽນວິວທີ່ມີມີການໄສປູ່ຢູ່ໃນໂຕຣເຈນອັຕຣາ 20 ກກ./ໄຣ ໄດ້ເລີຍໄທຮາຍໄດ້ສຸທົມື່ງສຸດຄື່ອງ 6,616 ບາທ/ໄຣ (Table 5)

Table 5 Effect of nitrogen fertilizer rate on production cost and economic return of RD6 rice variety grown under broadcasting method

Fertilizer rate (kg N/rai)	Fertilizer cost ¹ (Baht/rai)			Income ² (Baht/rai)	Net revenue (Baht/rai)
	46-0-0	0-46-0	0-0-60		
Control	0	0	0	6,616.26	6,616.26 ^c
0 (N ₁)	0	232.76	150.30	8,251.20	7,868.14 ^{bc}
10 (N ₂)	260.76	232.76	150.30	10,035.00	9,391.18 ^a
20 (N ₃)	521.64	232.76	150.30	10,593.00	9,688.30 ^a
30 (N ₄)	782.52	232.76	150.30	9,526.14	8,360.56 ^{ab}
40 (N ₅)	1,043.40	232.76	150.30	9,736.20	8,309.74 ^{ab}
F-test					*
C.V. (%)					10.08

Different letters in each column indicate significant differences according to LSD at P≤0.05

* = significant at P≤0.05

Cost and Prices used in the calculation of economic return: ¹ Nitrogen fertilizer (46-0-0) = 12.00 baht/kg; Phosphorus fertilizer (0-46-0) = 17.84 baht/kg; Potassium fertilizer (0-0-60) = 15.30 baht/kg (Office of Agriculture Economics, 2020) ² RD6 rice grain price = 18 baht/kg (March 2020) (Thai Rice Mill Association, 2020)

จากการเปรียบเทียบผลผลิตระหว่างแปลงที่ปลูกแบบนาดำและนาหว่านโดยวิธีการ Paired t-test ของกรมวิชีพที่ไม่มีการใส่ปุ๋ยเหลือควบคุมกับที่ใส่ปุ๋ยในโตรเจน 20 กก./ไร่ พบร่วมทั้งสองกรรมวิธีการใส่ปุ๋ยต่างพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติ ($P \leq 0.01$) ของผลผลิตระหว่างการปลูกทั้งสองแบบ โดยกรรมวิชีพควบคุม พบร่วมนาดำให้ผลผลิต 134.54 กก./ไร่ น้อยกว่านาหว่านที่ให้ผลผลิต 367.57 กก./ไร่ ขณะที่กรรมวิชีพใส่ปุ๋ยในโตรเจน 20 กก./ไร่ พบร่วมนาดำให้ผลผลิต 631.07 กก./ไร่ สูงกว่านาหว่านที่ให้ผลผลิต 588.50 กก./ไร่

วิจารณ์ผล

จากการศึกษาผลของปุ๋ยในโตรเจนต่อการเจริญเติบโต และผลผลิตของข้าวพันธุ์ กข6 ภายใต้วิธีการปลูกที่แตกต่างกัน พบร่วมการใส่ปุ๋ยในโตรเจนในอัตราที่แตกต่างกันคือ 10, 20, 30 และ 40 กก./ไร่ ไม่มีผลทำให้ผลผลิตของข้าวพันธุ์ กข6 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่มีผลทำให้ผลผลิตข้าวที่ใส่ปุ๋ยทั้ง 4 อัตราสูงกว่ากรรมวิชีพที่ไม่ใส่ปุ๋ยในโตรเจนและกรรมวิชีพควบคุมทั้งวิธีการปลูกแบบนาดำและนาหว่าน ทั้งนี้เนื่องจากข้าวที่มีการใส่ปุ๋ยทั้ง 4 อัตราให้จำนวนรวงต่อกร一 และจำนวนเมล็ดต่อรวงสูงกว่ากรรมวิชีพที่ไม่มีการใส่ปุ๋ยในโตรเจนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับหลายงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับผลของระดับปุ๋ยในโตรเจนต่อการเจริญเติบโตของข้าวทั้งในและต่างประเทศ (สายชล และ ธนาพัฒน์, 2558; จักรชัยวัฒน์, 2563; Metwally et al., 2011; Sheng-gang et al., 2012; Gewaily et al., 2018) ซึ่งในโตรเจนเป็นธาตุอาหารที่พืชต้องการเป็นจำนวนมากในการเจริญเติบโตและสร้างผลผลิต มีบทบาทหน้าที่ในการส่งเสริมการเจริญเติบโต และกระตุนให้พืชมีความแข็งแรง รวมถึงการสะสมน้ำหนักในส่วนต่าง ๆ ของพืช (ยงยุทธ และคณะ, 2554) ซึ่งถัดมาเป็นปริมาณของธาตุในโตรเจนเพียงพอดำรงผลทำให้พืชเจริญเติบโตในช่วงระยะแรกได้อย่างรวดเร็ว (ปัทมา, 2547) ในโตรเจนทำให้การแตกกอเพิ่มขึ้น จึงส่งผลต่อเนื่องต่อจำนวนรวงต่อพื้นที่และยังทำให้จำนวนเมล็ดต่อรวงเพิ่มขึ้น (Dobermann and Fairhurst, 2000)

การใส่ปุ๋ยในโตรเจนในอัตราที่สูงเกินไปจะเพิ่มการເຟอใบข้าวจนทำให้เกิดการหักล้มของต้นข้าว ดังนั้นมือพิจารณาลือผลผลิต และต้นทุนของการใส่ปุ๋ยจึงไม่ควรใส่ในปริมาณที่มากเกินความจำเป็น ซึ่งผลการทดลองที่ได้ไกล์เคียงกับงานวิจัยของ Sorour et al. (2016) ที่ศึกษาผลของปุ๋ยในโตรเจนต่อการเจริญเติบโตและผลผลิตของข้าวพันธุ์ Giza 179 และ Sakha 104 ที่ปลูกในดินเหนียว โดยพบร่วมการใส่ปุ๋ยในโตรเจนในอัตรา 16-24 กก. N/ไร่ ทำให้ข้าวทั้งสองสายพันธุ์มีผลผลิตสูงสุดทั้งการปลูกแบบนาดำและนาหว่านเช่นกัน การใส่ปุ๋ยในโตรเจนในอัตราที่สูงเกินไปเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้ข้าวเกิดการหักล้มโดยการหักล้มของต้นข้าวในระยะที่กำลังเริ่มสะสมอาหาร (หลังออกดอก 15-30 วัน) หรือในช่วงต้นของระยะน้ำนมและระยะข้าวสุกจะส่งผลทำให้ข้าวมีเมล็ดลีบมากขึ้น และหากต้นข้าวหักล้มทั้งหมดจะทำให้ผลผลิตลดลงถึง 320 กก./ไร่ (Setter et al., 1997 อ้างโดย จารวุรรณ, 2559) การหักล้มของข้าวโดยเฉพาะในพื้นที่เพาะปลูกที่มีการใส่ปุ๋ยในโตรเจนในปริมาณที่สูง เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ผลผลิตข้าว กข6 ที่ปลูกในพื้นที่ภาคเหนือลดลง (จารวุรรณ, 2559) สอดคล้องกับการวิจัยของ กมลชนก และคณะ (2559) ที่รายงานว่าการใส่ปุ๋ยในโตรเจนในระดับที่มากขึ้นจะไปเพิ่มการสร้างส่วนเจริญทางลำต้น การแตกกอ จำนวนใบ และความสูงอย่างมากจนเกิดการหักล้ม ซึ่งมุกดา (2544) ให้เหตุผลว่าปริมาณของในโตรเจนที่มากเกินความต้องการของพืชนั้น จะถูกนำไปสร้างเป็นโปรตีนมากกว่าการสร้างคาร์โบไฮเดรต ทำให้เซลลูลอสในส่วนที่เป็นโครงสร้างที่แข็งแรงและปริมาณของเส้นใยในต้นพืชลดลง อีกทั้งในโตรเจนส่วนเกินจะเข้าไปเพิ่มความอ่อนน้ำของเซลล์และมุ่งเน้นในการพัฒนาในส่วนของปลายยอด นอกจากนี้การใส่ปุ๋ยในโตรเจนที่มากเกินไปเพิ่มความสูงของลำต้นและความสูงของจุดศูนย์ถ่วงบริเวณฐานปล้องของข้าว ซึ่งทำให้เส้นผ่าศูนย์กลางของลำต้นและความหนาของผังลำต้นมีขนาดที่เล็กและบางลง เกิดการสูญเสียสมดุลระหว่างน้ำหนักส่วนบนเหนือฐานปล้องและความหนาแน่นของฐานปล้อง จึงส่งผลทำให้ข้าวเกิดการหักล้มได้ง่ายขึ้น (Wei et al. 2008; Yang et al. 2009; Wang et al. 2012; Zhang et al. 2013) ซึ่งจากการทดลองพบว่าการใส่ปุ๋ยในโตรเจนในปริมาณที่เพิ่มจาก 20 กก. N/ไร่

(30 และ 40 กก. N/ไร่) ทำให้ข้าวมีเปอร์เซ็นต์การหักล้มต่อพื้นที่มากกว่า 90% ทั้งแปลงปลูกแบบนาหัวน้ำและนาดำ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง แปลงที่ปลูกแบบนาหัวน้ำข้าวเริ่มมีการหักล้มเมื่อใส่ในอัตรา 10 กก. N/ไร่ ในขณะข้าวที่ปลูกแบบนาดำเริ่มหักล้มเมื่อใช้ปุ๋ยในโตรเจนที่อัตรา 20 กก. N/ไร่ และหักล้มน้อยกว่าข้าวที่ปลูกแบบนาหัวน้ำถึง 51.67 % เมื่อเปรียบเทียบกับการใช้ปุ๋ยในโตรเจนในอัตราที่เท่ากัน สอดคล้องกับ Dunn and Dunn (2017) ที่รายงานว่าการปลูกข้าวด้วยวิธีการปักดำสามารถลดการหักล้มได้ดีกว่าการปลูกข้าวด้วยวิธีการหัวน้ำ โดย Terashima et al. (1992) ได้ให้เหตุผลว่า ข้าวที่ปลูกด้วยวิธีปักดำจะมีระบบรากที่ลึกลงไปในดิน ทำให้สามารถยึดกับผิวดินได้ดีกว่า นอกจากนี้ยังมีความต้านทานต่อการตัดงอและการแตกของลำต้น ซึ่งเป็นอีกหนึ่งปัจจัยที่ลดการหักล้มได้มากกว่าข้าวที่ปลูกด้วยวิธีการหัวน้ำซึ่งรากจะเจริญเติบโตอยู่ที่ผิวดิน นอกจากนี้การปลูกข้าวโดยใช้วิธีการหัวน้ำมีความหนาแน่นของประชากรสูงกว่า การปักดำ ทำให้เกิดการแข่งขันกันระหว่างพืชกับแสงและธาตุอาหารมากขึ้น ซึ่งส่งผลให้เส้นผ่านศูนย์กลางและจำนวนของรากที่ออกอกมาจากข้อของลำต้นอ่อนแอล (Huang et al., 2014) นอกจากนี้ความหนาแน่นของประชากรที่สูงขึ้นจะยิ่งทำให้ข้าวมีโอกาสตอบสนองต่อความเครียดมากขึ้นด้วยการเร่งความยาวและลดขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางของลำต้นลง (Easson et al., 1993) อีกทั้งความแข็งแรงของจุดยึดกับผิวดินลดลงเนื่องจากแผ่นรากกระจายน้อยลง จึงส่งผลให้ข้าวหักล้มได้ร้ายขึ้น (Liu et al., 2012)

ในส่วนขององค์ประกอบผลผลิตของข้าวพบว่าการใส่ปุ๋ยในโตรเจนที่เพิ่มขึ้น ส่งผลให้ข้าวที่ใช้วิธีการปลูกแบบนาหัวน้ำมีจำนวนเมล็ดต่อรวงเพิ่มขึ้น และข้าวที่ใช้วิธีการปลูกแบบนาดำมีจำนวนรวงต่อกราดเมล็ดต่อรวงเพิ่มขึ้นด้วยเช่นกัน บทบาทของราดูในโตรเจนในการกระตุ้นการแบ่งเซลล์ในพืชนี้ อาจนำไปสู่การสร้างรวงในช่วงระยะตั้งท้องถึงระยะออกดอกเพิ่มมากขึ้น ซึ่ง Gewaily et al. (2018) รายงานว่าการใส่ปุ๋ยในโตรเจนตั้งแต่อัตรา 55-220 กก. N/เฮกเตอร์ (8.8-35.2 กก. N/ไร่) มีผลทำให้จำนวนรวงต่อกราด และเมล็ดต่อรวงของข้าว 4 สายพันธุ์ที่ปลูกในประเทศไทยเพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับการไม่ใส่ปุ๋ยในโตรเจนประมาณ 1.4-4.1 เท่า และ 1.1-1.3 เท่าเฉลี่ยใน 2 ฤดูปลูก ตามลำดับ เช่นเดียวกับการศึกษาของ Metwally et al. (2017) ที่ได้ผลลัพธ์คล้ายกันว่าการใส่ปุ๋ยในโตรเจนทำให้ข้าวมีจำนวนรวงต่อกราดเพิ่มขึ้น โดยการใส่ปุ๋ยในโตรเจนในอัตรา 165 กก. N/เฮกเตอร์ (26.4 กก. N/ไร่) ทำให้ข้าวมีจำนวนรวงต่อกราดสูงที่สุดเมื่อเทียบกับการใส่ปุ๋ยในโตรเจนในอัตราที่ต่ำกว่า

ในส่วนของผลตอบแทนหรือกำไรสุทธิหลังจากหักต้นทุนปุ๋ยเคมีของข้าวพันธุ์ กข6 ที่ปลูกโดยใส่ปุ๋ยในโตรเจนอัตรา 10, 20, 30 และ 40 กก. N/ไร่ จะไม่มีความแตกต่างในทางสถิติ คือเฉลี่ยกำไรสุทธิ 9,620.69 บาท/ไร่ สำหรับนาดำ และ 8,937.45 บาท/ไร่ สำหรับนาหัวน้ำ แต่จะเห็นได้ว่า การใส่ปุ๋ยในโตรเจนที่ 20 กก. N/ไร่ จะให้ผลตอบแทนสูงที่สุดคือ 10,545.56 และ 9,688.30 บาท/ไร่ สำหรับนาดำและนาหัวน้ำ ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบกับการใส่ในอัตรา 30 และ 40 กก. N/ไร่ จะได้กำไร/ไร่ มากกว่า 1,297.50 และ 729.30 บาท สำหรับแปลงที่ใช้วิธีการปลูกแบบนาดำ และกำไร/ไร่ มากกว่า 1,327.74 และ 1,378.56 บาท สำหรับแปลงที่ใช้วิธีการปลูกแบบนาหัวน้ำ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการใส่ปุ๋ยเคมีที่เกินกว่าความต้องการของข้าว นอกจากจะไม่ทำให้ผลผลิตของข้าวสูงขึ้นแล้วยังส่งผลทำให้มีต้นทุนการผลิตเพิ่มสูงขึ้น ดังนั้นการใส่ปุ๋ยเคมีในปริมาณที่เหมาะสมกับดินแต่ละพื้นที่มีความสอดคล้องกับปริมาณธาตุอาหารที่มีอยู่ ดังเดิมในดิน และการเลือกวิธีการปลูกสามารถช่วยให้เกษตรกรลดต้นทุนการผลิตในเรื่องของการใช้ปุ๋ย และสามารถเพิ่มผลผลิตของข้าวได้อย่างยั่งยืนอีกด้วย (ทัศนีย์ และประทีป, 2558)

การที่ผลผลิตของนาดำให้ผลผลิตต่ำกว่านาหัวน้ำที่กรวยวิธีความคุณแทกลับพบว่าเมื่อมีการใส่ปุ๋ยในโตรเจนในอัตรา 20 กก./ไร่ พบว่าผลผลิตของนาดำสูงกว่านาหัวน้ำ แสดงให้เห็นว่าในสภาพแปลงที่ไม่ใส่ปุ๋ยนั้น ต้นข้าวที่มีการปลูกแบบนาดำอาจมีการเจริญไม่เต็มศักยภาพ มีความสามารถในการแตกกอ การสร้างรวงหรือความสมบูรณ์ต่อรวงต่ำ ส่งผลให้ผลผลิตต่ำกว่านาหัวน้ำที่มีจำนวนต้นต่อไร่สูงกว่าและมีการปลูกแบบหัวน้ำจะแตกกอต่ำโดยภาพรวมยังคงมีจำนวนรวงต่อไร่สูงกว่าแปลงที่ปลูกแบบนาดำที่มีอัตราการแตกกอต่ำภายในตัวสภาพการไม่ได้ใส่ปุ๋ยในโตรเจน ขณะที่การใส่ปุ๋ยในโตรเจนอัตรา 20 กก./ไร่ ส่งผลโดยตรงต่อการเจริญเติบโตของข้าว เช่น การแตกกอ ความสมบูรณ์ของหน่อและรวง (Wang et al., 2017) ด้วยเหตุนี้ในสภาพที่ข้าวได้รับปุ๋ยในโตรเจนผลผลิตของข้าวนำดำจึงให้ผลผลิตที่สูงกว่าข้าวน้ำหัวน้ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สรุป

การใส่ปุ๋ยในโตรเจนอัตรา 10, 20, 30 และ 40 กก. N/ไร่ ไม่มีผลทำให้ผลผลิตข้าวพันธุ์ กข6 แตกต่างกันทางสถิติทั้งวิธีการปลูกแบบนาดำและนาขาว เมื่อพิจารณาผลตอบแทนทางเศรษฐศาสตร์ อัตราการใส่ปุ๋ยในโตรเจนที่เหมาะสมคืออัตรา 20 กก./ไร่ ทั้งนาดำและนาขาวซึ่งทำให้มีรายได้สูงที่สุด

คำขอบคุณ

ขอขอบคุณสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (สกสว.) และสถาบันวิจัยและพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง ที่ให้การสนับสนุนงบประมาณในการทำงานวิจัยภายใต้โครงการ การพัฒนาทุนทางสังคมสู่ความเข้มแข็งของเศรษฐกิจฐานรากด้วยนวัตกรรม ขอบคุณผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้ให้ข้อเสนอแนะในการเตรียมต้นฉบับบทความวิจัย ขอบคุณนายจิราภรณ์ สุทธิยะ ผู้ช่วยวิจัย และขอบคุณเจ้าหน้าที่คณะเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปางทุกท่านที่ให้การสนับสนุนและอำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงาน

เอกสารอ้างอิง

- กมลชนก นันตีชัยจันทร์, เพ็ญนภา จักรสมศักดิ์, นันทิยา พนมจันทร์ และธนาภานต์ เทโบเลต์ พร้อมอุทัย. 2559. ผลของการใส่ปุ๋ยในโตรเจนต่อผลผลิตและความเข้มข้นธาตุสังกะสีในเมล็ดข้าวพันธุ์พื้นเมือง. แก่นเกษตร. 44(3): 391-398.
- กรรมการข้าว. 2559. องค์ความรู้เรื่องข้าว. แหล่งข้อมูล: <http://www.ricethailand.go.th/rkb3/title-index.PhP-file=content.PhP&id=46-2.htm#4>. ค้นเมื่อ 28 พฤษภาคม 2562.
- กรมวิชาการเกษตร. 2547. ข้าว. เอกสารวิชาการลำดับที่ 18/2547. กรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. กรุงเทพฯ.
- จักรชัยวัฒน์ การวิวงค์. 2563. การจัดการธาตุในโตรเจนเพื่อการผลิตข้าวหอมนิลในชุดเดินแม่ทะ. แก่นเกษตร. 48(1): 189-200.
- จารวรรณ เนินบุรินทร์. 2559. แนวทางการแก้ปัญหาการล้มของข้าวพันธุ์ กข6 ในพื้นที่จัดทำแปลงขยายพันธุ์ของศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าวลำปาง. กรรมการข้าว กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. กรุงเทพฯ.
- ทัศนีย์ อัตตะนันท์ และ ประทีป วีระพัฒนนิรันดร์. 2558. ธรรมชาติของดินและปุ๋ย. คู่มือสำหรับการเกษตรยุคใหม่. กรุงเทพฯ.
- ปัทมา วิทยากร. 2547. ความอุดมสมบูรณ์ของดินขั้นสูง. เอกสารคำสอน. พิมพ์ครั้งที่ 2 (ปรับปรุง). ภาควิชาทรัพยากรที่ดินและสิ่งแวดล้อม คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- พัฒนา นรมาศ. 2560. ตรวจวิเคราะห์ดินก่อนใส่ปุ๋ย ทำนา ลดต้นทุน เพิ่มรายได้: เทคโนโลยีชาวบ้าน. แหล่งข้อมูล: https://www.technologychaoban.com/agricultural-technology/article_20509. ค้นเมื่อ 28 มีนาคม 2563.
- มุกดา สุขสวัสดิ์. 2544. ความอุดมสมบูรณ์ของดิน, สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์, กรุงเทพฯ.
- ยงยุทธ โอดสกุล, อรรถศิษฐ์ วงศ์ณิโรจน์ และชาลิต ยงประยูร. 2554. ปุ๋ยเพื่อการเกษตรยั่งยืน. สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- ศุภนัด เทียนสว่าง. 2560. ข้าว: ความสำคัญ คุณค่าทางอาหาร และการปันเปื้อน. วารสารสิ่งแวดล้อม. 21(1): 15-18.
- สถาบันวิจัยข้าว. 2547. คำแนะนำการใช้ปุ๋ยเคมีในนาข้าวตามค่าวิเคราะห์ดิน. กรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. กรุงเทพฯ.
- สายชล สุขณานกิจ และ รนพัฒน์ ปลื้มพาก. 2558. ผลของการใช้ปุ๋ยในโตรเจนตามค่าวิเคราะห์ดินต่อผลผลิตและธาตุอาหารหลักในข้าวเจ้าพันธุ์ กข41 ที่ปลูกในชุดเดินอยุธยา. วารสารวิทยาศาสตร์เกษตร. 46(พิเศษ 3): 577-580.
- สาวิตร มีจุย. 2545. การควบคุมปริมาณน้ำในพืชเพื่อแก้ไขปัญหาหารหักล้มของข้าวพันธุ์ขาวดอกมะลิ 105 และ กข6. สถาบันเทคโนโลยีเกษตร. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา.
- สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร. 2563. สถิติการเกษตรของประเทศไทย ปี 2562. สำนักวิจัยเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. กรุงเทพฯ.

- สำนักงานเกษตรจังหวัดลำปาง. 2559. ข้อมูลพื้นฐานด้านการเกษตรจังหวัดลำปางปี 2559. แหล่งข้อมูล:
<http://www.lampang.doea.go.th/wp-content/uploads/ข้อมูลพื้นฐานด้านการเกษตร-59.pdf>. ค้นเมื่อ 11 มีนาคม 2563.
- อุไรวรรณ ไอยสุวรรณ. 2557. การจัดการปุ๋ยตามค่าวิเคราะห์ดินต่อการเจริญเติบโตผลผลิตและประสิทธิภาพการใช้ไนโตรเจนของข้าวที่ปลูกในชุดดินสรรพยา. วารสารเกษตร. 30(2): 133-140.
- AOAC. 2000. Official method of analysis of AOAC international: The Association of Official Analytical Chemists, 17th. Washington DC. USA.
- Bray, R.H., and Kurtz, L.T. 1945. Determination of total organic and available forms of phosphorus in soils. Soil Science. 59: 39-45.
- Dobermann, A., and T. H. Fairhurst. 2000. Rice Nutrient Disorders and Nutrient Management. Oxford Graphic Printers Pte Ltd.
- Dunn, B., and T. Dunn. 2017. Lodging in rice. Department of primary industries. <https://riceextension.org.au/s/Lodging-in-Rice-NSWDPI-primefact.pdf>. Accessed 31 Mar. 2020.
- Easson, D., E. White, and S. Pickles. 1993. The effects of weather, seed rate and cultivar on lodging and yield in winter wheat. Journal of Agricultural Science. 121: 145–156.
- Gee, G.W. and J.W. Bauder. 1986. Particle-size analysis. p. 383-411. In: A. Klute, ed. Methods of Soil Analysis, Part I. Physical and Mineralogical Methods. Agronomy, No. 9. Amer. Soc. Agron. Inc., Madison, Wisconsin.
- Gewaily, E.E., A.M. Ghoneim and M.M.A. Osman. 2018. Effect of nitrogen levels on growth, yield and nitrogen use efficiency of some newly released Egyptian rice genotypes. Open Agriculture. 3: 310- 318.
- Horneck D. A. , D. M. Sullivan, J. S. Owen, and J. M. Hart. 2011. Soil test interpretation guide. Available: http://extension.oregonstate.edu/sorec/sites/default/files/soil_test_interpretation_ec1478.pdf. Accessed 5 Mar. 2020.
- Huang, H., Y. Chang. X. Liu, W. Hu, C. Wu, and Y. Gu. 2014. The response of maize root characteristics on population density. Journal of South China Agricultural University. 35: 36–41.
- Jackson, M. L. 1958. Soluble Salt Analysis for Soils and Water. Soil Chemical Analysis. Prentice Hall, Inc. Englewood Cliffs, N.J.
- Liu, S., F. Song, F. Liu, X. Zhu, and H. Xu. 2012. Effect of planting density on root lodging resistance and its relationship to nodal root growth characteristics in maize (*Zea mays* L.). Journal of Agricultural Science. 4: 182.
- Metwally, T.F., E.E. Gewaily, and S.S. Naeem. 2011. Nitrogen response curve and nitrogen use efficiency of Egyptian hybrid rice. Journal of Agricultural Research Kafer El-Sheikh University. 37: 73-84.
- Metwally, T.F., W.E. Gabr, and I.M. Hashem. 2017. Growth performance of genotypes at suboptimal level of nitrogen fertilizer and effect of rice blast and white tip nematode diseases. Egyptian Journal of Plant Protection Research Institute. 5: 47-74.
- Nelson, D.W., and L.E. Sommers. 1996. Total carbon, organic carbon, and organic matter, pp. 961-1010. In: D.L. SParks, A.L. Page, P.A. Helmke, R.H. Loepert, P.N. Soltanpour, M.A. Tabatabai, C.T. Johnston and M. E. Sumner, eds. Methods of Soil Analysis, Part 3. Chemical Methods. Agronomy No. 5. SSSA Book Series. Madison, Wisconsin.

- Office of Agriculture Economics. 2020. The monthly average retail prices of chemical fertilizers in Thailand. Available: <http://www.oae.go.th/view/1/>. Accessed 12 Mar. 2020.
- Setter, T., E. Laureles, and A. Mazaredo. 1997. Lodging reduces yield of rice by self-shading and reductions in canopy photosynthesis. *Field Crops Research*. 49: 95-106.
- Sheng-gang, P., H. Sheng-qj, Z. Jing, W. Jing-Ping, C. Cou-gui, C. Ming-li, Z. Ming, and T. Xiang-ru. 2012. Effects of N management on yield and N uptake of rice in central China. *Journal of Integrative Agriculture*. 11(12): 1993-2000.
- Sorour, F.A., A.Y. Ragab, T.F. Metwally, and A.A. Shafik. 2016. Effect of planting methods and nitrogen fertilizer rates on the productivity of rice (*Oryza sativa L.*). *Journal of Agricultural Research Kafer El-Sheikh University*. 42(2): 173-182.
- Tel, D. A., and M. Hagatey. 1984. Methodology in soil chemical analyses, pp. 119- 138. In: Soil and Plant Analyses. Study guide for agricultural laboratory directors and technologist working in tropical regions. IITA, Nigeria.
- Terashima, K., S. Akita, and N. Sakai. 1992. Eco-physiological characteristics related with lodging tolerance of rice in direct sowing cultivation. I. Comparison of the root lodging tolerance among cultivars by the measurement of pushing resistance. *Japanese Journal of Crop Science*. 61: 380-387.
- Thai Rice Mill Association. 2020. Daily rice price. Available: <http://www.thairicemillers.org/index.php?lay=show&ac=article&NtyPe=19>. Accessed 30 Mar. 2020.
- Wang C.Y., X.L. Dai, Y.H. Shi, Z.L. Wang, X.G. Chen, and M.R. He. 2012. Effects of nitrogen application rate and plant density on lodging resistance in winter wheat. *Acta Agronomica Sinica*. 38: 121-128.
- Wang Y., J. Lu, T. Ren, S. Hussain, C. Guo, S. Wang, R. Cong, and X. Li. 2017. Effects of nitrogen and tiller type on grain yield and physiological responses in rice. *AoB Plant* 9: plx012; doi:10.1093/aobpla/plx012. Accessed 2 Nov. 2020.
- Wei F.Z., J.C. Li, C.Y. Wang, H.J. Qu, and X.S. Shen. 2008. Effects of nitrogenous fertilizer application model on culm lodging resistance in winter wheat. *Acta Agronomica Sinica*. 34: 1080-1085.
- Yamamoto, H., Y. Suzuki, S. Hayakawa, and Y. Kishida. 1992. Rice crop damages in Kyushu caused by the typhoon of 9117 and 9119. *Journal of Agricultural Meteorology*. 48: 175-180.
- Yang S.M., L. Xie, S.L. Zheng, J. Li, and J.C. Yuan. 2009. Effects of nitrogen rate and transplanting density on physical and chemical characteristics and lodging resistance of culms in hybrid rice. *Acta Agronomica Sinica*. 35: 93-103.
- Zhang J., G.H. Li, Y.P. Song, W.J. Zhang, C.D. Yang, S.H. Wang and Y.F. Ding. 2013. Lodging resistance of super-hybrid rice Yliangyou 2 in two ecological regions. *Acta Agronomic Sinica*. 39: 682-692.
- Zhang, W.J., G.H. Li, Y.M. Yang, L. Quan, J. Zhang, J.Y. Liu, W. Shaohua, T. She, and Y.F. Ding. 2014. Effects of nitrogen application rate and ratio on lodging resistance of super rice with different genotypes. *Journal of Integrative Agriculture*. 13: 63-72.